

ئايا نازانیت که ئیسلام هموو کردهوه خراپهکانی پیش خۆی هه‌لدهوه‌شینیتهوه، وکوچ کردن هموو کردهوه خراپهکانی پیش خۆی هه‌لدهوه‌شینیتهوه، وحج کردن هموو کردهوه خراپهکانی پیش خۆی هه‌لدهوه‌شینیتهوه؟

ئین شه‌ماسه‌ المهری ده‌لێت: هاتین بۆ لای عەمرۆ کورێ عاص -پەرزای خۆی لێبێت- لە سەرەمەرگدا بوو، زۆر گریا و پرووی کردە دیواره‌که، وایکرد لە کورە‌که‌ی که بلیت: ئە‌ی باوکه، ئایا پێغه‌مبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- مژدە‌ی فلان شتی پێ نه‌دایت؟ ئایا مژدە‌ی فلان شتی پێ نه‌دایت؟ دە‌لێت: ئینجا پرووی تیکردین و ووتی: باشترین شت که ئامادە‌ی بکه‌یت: شاهیدی دانە به (لا إله إلا الله و محمد رسول الله) وانا: (هیچ پەرستراویک هەق و راست نیە جگە لە (الله) و محمدیش پە‌یامبەر و نێردراوی خودایە)، من لە سەر سێ حال بووم: کاتیک هە‌بوو که س وە‌کو من رقی لە پێغه‌مبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- نە‌بوو، هێچیشم ئە‌وه‌ندە پێخۆش نە‌بوو که دە‌ستم بە سەر کوشیندا پڕۆبشتایە ئە‌گەر لە سەر ئە‌و حالە‌یان بمردامە؛ ئە‌وا دە‌چوومە دۆزە‌خە‌وه. کاتیک خۆ‌ی گە‌وره ئیسلامی خستە دلمە‌وه، هاتم بۆ خزمە‌تی پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- و ووتم: دە‌ستت درێژ بکه با په‌یمان‌ت (به‌یعت‌ت) بده‌م، دە‌ستی درێژکرد بە‌لام من دە‌ستم گیرایه‌وه، فە‌رمووی: «ئە‌وه چیتە ئە‌ی عە‌مرو؟»، ووتم: ویستم مە‌رج دابنێم، فە‌رمووی: «چی مە‌رچیک دادە‌نیت؟»، ووتم: لە گونا‌هە‌کانم ببوردریت، فە‌رمووی: «ئایا نازانی ئیسلام هە‌رچی لە پیش خۆیدا هە‌بوو هه‌لدهوه‌شینیتهوه وکوچیش هە‌رچی لە پیش خۆیدا هە‌بوو هه‌لدهوه‌شینیتهوه، وحجیش هە‌رچی لە پیش خۆیدا هە‌بوو هه‌لدهوه‌شینیتهوه؟»، پاش ئە‌مه کە‌س نە‌بوو هیندە‌ی پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- لە لام خۆشه‌ویست بێت، که سیش ئە‌وه‌ندە شکۆدار نە‌بوو لە بە‌رچاومدا، من نە‌مدە‌توانی چاوم تێر بکه‌م لە سە‌یرکردنی لە بە‌ر شکۆداری، خۆ ئە‌گەر پرسیارم لێ بکرایه که وه‌سفی بکه‌م نە‌مدە‌توانی، چونکه نە‌مدە‌توانی تێر سە‌یری بکه‌م، ئە‌گەر لە سەر ئە‌و حالە بمردامە تکام وابوو لە خە‌لکی به‌هە‌شت بم، ئینجا شتانیکمان درایه دە‌ست نازانم حال‌م چۆنه تێیدا؟، جا ئە‌گەر لە سەر ئە‌م حالە مردم با شین وشە‌پۆر و (مە‌شخە‌لی) ئاگر یاوه‌رم نە‌بیت، ئە‌گەر شاردمتانە‌وه خۆ‌ی پێژین بە‌سە‌رمدا ئینجا به دە‌وری گۆره‌که‌مدا بووستن بە ماوه‌ی ئە‌وه‌ندە‌ی وشتریک سە‌ربیریت وگۆشته‌که‌ی دابه‌ش بکریت. با دلم پیتان خۆش بێت و بزاتم چۆن وه‌لامی فریشتە‌کانی پە‌روه‌ردگارم دە‌ده‌مه‌وه

[صه‌حیحه] [موسلیم گیراوبه‌تیه‌وه]

ئە‌م فە‌رموودە‌یه موژدە دان وپیرۆزبایی لیکردنی تێدایه به‌ خێر، وپوخته‌ی ئە‌م باسه مه‌زنه ئە‌وه‌یه، هاوه‌لانیکی عە‌مرو کورێ عاص -پەرزای خۆی لێبێت- هاتن بۆ لای لە کاتی سەرە مەرگیدا؛ پرووی کرد لە دیواره‌که زۆر گریا، وکوره‌که‌ی پێی ووت: بۆچی ده‌گریت لە کاتیکدا پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- موژدە‌ی به‌هە‌شتی پێداویت؟ (عە‌مرو) ووتی: ئە‌ی کورێ من لە سەر سێ حالەت بووم، پاشان باسیانی کرد: زۆر رقی لە پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بوو، که س وە‌کو ئە‌و رقی لێی نە‌بوو، وخۆزگە‌ی ده‌خواست که بیتوانیایه بیکوشتایه، وئە‌مه‌یش ئە‌وه‌پە‌ری کوفره، هە‌تا خۆ‌ی گە‌وره ئیسلامی خستە دلیه‌وه وه‌ات بۆ لای پێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-، و ووتی: ئە‌ی پێغه‌مبەری خودا، دە‌ستت درێژ بکه بۆ ئە‌وه‌ی به‌یعت‌ت پێده‌م لە سەر ئیسلام، وپێغه‌مبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- جوانترین پە‌هوشتی هە‌بوو وده‌ستی درێژ کرد، بە‌لام عە‌مرو کورێ عاص دە‌ستی گە‌راندە‌وه، نە‌ک وە‌کو خۆبه‌گە‌وره‌زانییک، بە‌لکو بۆ دلیا کردنه‌وه‌یه‌ک لە سەر ئە‌و باسه‌ی ده‌لێت، پێی فە‌رموو: (ئە‌وه چیتە؟)، عە‌مرو ووتی: ئە‌ی پێغه‌مبەری خودا، من مە‌رجم هە‌یه بۆ مسولمان بووم (پابه‌ند بوونم به ئیسلام)، فە‌رمووی: (مە‌رجه‌که‌ت چیه؟)، ووتی: مە‌رجه‌که‌م ئە‌وه‌یه که خۆ‌ی گە‌وره لە هە‌موو کوفر وتاوانه‌کانی پێشووم خۆش بێت، وئە‌مه‌یش گە‌وره‌ترین

غەمى بوو - رەزاي خىلى ئىيت، - ىتى وا بوو كه خىلى گەوره له تاوانەكانى پىشوووى خۇش ناىت، پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ىتى فەرموو: (ناىنا نازانى ئىسلام هەرى له پىش خۇيدا هەبووه هەلپەوه شىئىتەوه و كوچىش هەرى له پىش خۇيدا هەبووه هەلپەوه شىئىتەوه، و هەجىش هەرى له پىش خۇيدا هەبووه هەلپەوه شىئىتەوه؟) سى شتى باسکرد. سەبارەت به ئىسلام: تاوانەكانى پىشوووى هەلپەوه شىئىتەوه (واتا خىلى ئىتى خۇش دەىت)، ئەمىش به دەقى قورئانى پىرۆز، خىلى گەوره دەفەرمووت: {قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ} [الأَنفَال: 38]، واتە: {ئەى محمد صلى الله عليه وسلم به كافران لئى: ئەگەر دەست هەلپەوه كوفر و دزايەتى كردنى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم و موسلمان بن و به تاك و تەنھا خىلى گەوره بپەرستن! ئەوا پىشترچ تاوانيان كردووه له كوفر و دزايەتى ئەوا خىلى گەوره له هەرى هەمووى خۇش دەىت، بەلام ئەگەر بگەرپەتەوه بۆ دزايەتى و كوفر و كوشتارى موسلمانان ئەوا پرپازى خىلى گەوره له نەتەوهكانى پىشتر تپەرپوه تەماشابكەن بزبان چۆن خىلى گەوره له ناوى بردوون ئپوهش بهو شىوازە له ناو دەبات}. و كوچکردن (هەجرەت): ئەگەر مروؤف كوچ بكات له ولاتەكەى خوى ئەگەر ولاتى كوفر بىت بۆ ولاتى ئىسلام! ئەوا خىلى گەوره له تاوانەكانى پىشوووى خۇش دەىت. و هەجکردن: هۆكارى لىخوشبوونه له تاوانەكانى پىشوووتر، هەر وه كو پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - دەفەرمووت: (من حج لله، فلم يرفث، ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه)، وانا: (هەر كه سىك حج بكات، و هىچ و تە وگوفتار و كردارىكى نابەجئ ئەنجام نەدات و تاوان نەكات، ئەوا بئ گوناھ و تاوان دەگەرپەتەوه؛ وه كو ئەوه واىه ئەو پرۆزە له داىك بووه). عەمرو - رەزاي خىلى ئىيت - بەيەتەى دا و پىغەمبەرى خۇشويست - صلى الله عليه وسلم - تا ئاستىك كه خۇشه و پستترىن كهس بوو له لای، هەتا نەپەتەوانى چاوى تىر بكات له بىنىنى ئەمىش وه كو به شكۆدارى وگەوره دانانىك بۆ ئەم پەيامبەرە - صلى الله عليه وسلم - سبحان الله (پاك و بىگەردى بۆ پەروەردگارى مەزن) كه دلەكان هەلپەوه شىئەوه به هەرى شپۆهەك كه خوى بپەوت! دوتى زۆر رقى لئى بوو، هەتا خۇزگەى دەخواست كه بىكوژىت، بەلام ئىستا ناتوانىت چاوى تىر بكات له بىنىنى، و ناتوانىت وه سفى بكات، ئەمىش وه كو هەببەت و پرپزرگرتىك بۆ پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - . عەمرو - رەزاي خىلى ئىيت - دەلپت: ئەگەر له سەر حالەتى يەكەم بمردایه؛ ئەوا له ئەهلى دۆزەخ دەبوو، دەلپت: ئەگەر له سەر حالەتى دووهم بمردایه (واتا پاش موسولمان بوونى)؛ ئەوا هىواى ئەوه بوو كه له ئەهلى بەهەشت بىت. تىبىنى بكەن و ئاگادارى قسەكانى بن كه دەلپت: به دلپایه وه ئەگەر له سەر حالەتى يەكەم بمردایه ئەوا له ئەهلى دۆزەخ بوو، بەلام له حالەتى دووهمدا به هوى زۆرى ترسەوه ووتى: ئەگەر له سەر حالەتى دووهم بمردایه ئەوا هىوا ئەوه بوو كه له ئەهلى بەهەشت بىت، نەپوت له ئەهلى بەهەشته، چونكه شاهىدى دان بۆ چوونه بەهەشت و تەپەكى قورس و گرانە. پاش ئەوه بوو به دەسەلاتدار و ئەمىر - رەزاي خىلى ئىيت - ، و ئەوهى پروریدا پروریدا له چىرۆكى جەنگى موعاوېه و جگە له ئەو، و عەمروى كورى عاص - رەزاي خىلى ئىيت - ناسراو بوو بەوهى كه يەكىك بوو له زبەرەكترىن پیاوهكانى عەرەب، دەلپت: ئەوهى پروریدا له حالەتى سىپەمدا دەترسم كارىگەرى هەبوو بىت له سەر كردهوهكانم. پاشان وه سىپەتى كرد - رەزاي خىلى ئىيت - كه مرد نپاحەى بۆ نەكەن (نپاحە: واتە گرپان و هاوار كردن بۆ مردوو)، و فەرمانى به وه كرد كه پاش له گۆر دانانى بۆ ماوهەك له سەر گۆرهكەى بىئىنەوه، هەتا بزانیىت حالى چۆن دەىت له گەل ئەو فرىشتانەى دین بۆ لای، چونكه كاتىك كه سىك بمرىت دوو فرىشته دین بۆ لای و دايدەنىشىن له ناو قەبرەكەى، و سئ پرسىارى لپدەكەن: پەروەردگارت كپپه؟ چى ئابنىكەت هەبە؟ كئ پىغەمبەر تە؟. فەرمانى كرد ماوهەك له سەر گۆرهكەى بىئىنەوه به قەد ماوهى سەرپىرىنى و شترپك و داپەشكردى گۆشتهكەى؛ ئەمىش بۆ ئەوهى دلپ پىيان خۇش بىت، و ئەمىش بەلگەبە له سەر ئەوهى كه مردوو هەست بەوانە دەكات كه له گۆر دەنپن، وله پىغەمبەر وه - صلى الله عليه وسلم - هاوووه كه گوپى له دەنگى نەعلەكانپانە ئەگەر تەواو بن له دانانى له گۆرهكەدا. وله فەرموو دەى تردا هاوووه كه پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئەگەر مردووبه كئ له گۆر داىراپە ئەوا بۆ ماوهەك له سەر گۆرهكەى رادەوهستا، و دەفەرموو: (استغفروا لأخيكم، واسألوا له التثبىت؛ فإنه الآن يسأل)، واتە: (داواى لىخوشبوون بكەن بۆ براكەتان و داواى جىگىر بوونى بۆ بكەن؛ چونكه ئەو ئىستا پرسىارى لپدەكرىت)، بۆپە سونەتە كاتىك مردوو له گۆر دانرا بۆ ماوهەك له سەر گۆرهكەى بىئىنەوه و بلىين: (اللهم ثبته، اللهم ثبته، اللهم اغفر له، اللهم اغفر له، اللهم اغفر له)، واتە: (خودابە جىگرى بكە، خودابە جىگرى بكە، خودابە جىگرى بكە، خودابە لئى خۇش بە، خودابە لئى خۇش بە، خودابە لئى خۇش بە)، چونكه پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئەگەر داواى سەلامەت بوون (جىگىر بوون) و لىخوشبوونى بكردایه بۆ مردوووه كه سئ جار دووبارەبانى دەكردهوه. و سەرەنجام كورهكەى عەمروى كورى عاص پئى ووت: پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - موژدەى چوونه بەهەشتى به تۆ داوه، و ئەمىش بۆ موژدە دان به خىر و پىرۆزاباى كردن

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

